

Europeiska unionens officiella tidning

C 319

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

10 september 2018

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 319/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2018/C 319/02	Mål C-356/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 juli 2018 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott — Social trygghet — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artiklarna 11 och 12 samt artikel 76.6 — Förordning (EG) nr 987/2009 — Artikel 5 — Utstationering av arbetstagare — Anslutning till ett socialt trygghetssystem — Kamp mot bedrägerier — A1-intyget — Intyget erkänns inte av den medlemsstat i vilken förvärvsverksamheten utövas, i fall av bedrägeri eller missbruk)	2
2018/C 319/03	Mål C-540/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas – Litauen) – "Spika" UAB, "Senoji Baltija" AB, "Stekutis" UAB, "Prekybos namai Aistra" UAB mot Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma fiskeripolitiken — Förordning (EU) nr 1380/2013 — Artikel 16.6 och artikel 17 — Fördelning av fiskemöjligheter — Nationell lagstiftning som föreskriver en metod grundad på objektiva och klara kriterier — Ojämliga konkurrensvillkor för aktörer inom sektorn — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 16 och 20 — Näringsfrihet — Likabehandling — Proportionalitet)	3

SV

2018/C 319/04	Mål C-629/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – förfarande som inletts av CX (Begäran om förhandsavgörande — Internationella vägtransporter — Avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet — Artikel 9 — Tilläggsprotokoll — Artiklarna 41 och 42 — Frihet att tillhandahålla tjänster — "Standstill"-klausul — Beslut nr 1/98 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet — Artiklarna 5 och 7 — Fri rörlighet för varor — Nationell lagstiftning som begränsar rätten för företag för varutransporter etablerade i Turkiet att framföra sina fordon i den berörda medlemsstaten — Skyldighet att erhålla antingen ett tillstånd som utfärdas inom ramen för en kvot som fastställts i ett bilateralt avtal som ingåtts mellan nämnda medlemsstat och Turkiet, eller ett tillstånd som utfärdas för en enda transport av väsentligt allmänintresse)	4
2018/C 319/05	Mål C-14/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM) mot Iveco Orecchia SpA (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/17/EG — Artikel 34 — Leverans av reservdelar till bussar och trådbussar — Tekniska specifikationer — Likvärdiga produkter — Möjlighet att tillhandahålla bevis för likvärdigheten efter tilldelningen av kontraktet)	4
2018/C 319/06	Mål C-15/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Finland) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. mot Rajavartiolaitos (Begäran om förhandsavgörande — Montego Bay-konventionen — Artikel 220.6 — Kuststaters behörighet — Domstolens behörighet att tolka bestämmelser i internationell rätt — Direktiv 2005/35/EG — Föreningar förorsakade av fartyg — Artikel 7.2 — Marpol 73/78 — Utsläpp av olja från utländskt fartyg som framförs i genomfartstrafik i en stats exklusiva ekonomiska zon — Förhållanden som ger en kuststat rätt att inleda ett rättsligt förfarande mot ett utländskt fartyg — Rätten till sjöfart — Skyddet av den marina miljön — Omfattande skada eller hot om omfattande skada på kusten eller kuststatens därmed sammanhängande intressen eller på tillgångarna i dess territorialhav eller exklusiva ekonomiska zon — Klara objektiva bevis)	5
2018/C 319/07	Mål C-25/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – förfarande som anhänggjorts av Tietosuojavaltuutettu (Begäran om förhandsavgörande — Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46/EG — Direktivets tillämpningsområde — Artikel 3 — Insamling av personuppgifter som medlemmarna i ett religiöst samfund ägnar sig åt inom ramen för sitt predikoarbete genom dörrknackning — Artikel 2 c — Begreppet "register med personuppgifter" — Artikel 2 d — Begreppet registeransvarig — Artikel 10.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	7
2018/C 319/08	Mål C-60/17: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Spanien) – Ángel Somoza Hermo, Ilusión Seguridad SA mot Esabe Vigilancia SA, Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/23/EG — Artikel 1.1 — Övergång av företag — Artikel 3.1 — Skydd för arbetstagares rättigheter — Anställningsavtal som övertas enligt bestämmelser i ett kollektivavtal — Kollektivavtal enligt vilket den som överlätit företaget och den som förvärvat företaget undantas från solidariskt ansvar för skyldigheter, däribland lönefordringar, som uppkommit på grund av anställningsavtal före övergången av företaget)	8
2018/C 319/09	Mål C-88/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Finland) – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy mot Abnormal Load Services (International) Limited (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet — Artikel 5 led 1 b andra strecksatsen — Behörighet för domstolen i uppfyllelseorten för förpliktelsen — Den ort där tjänsterna utförts — Avtal om transport av varor mellan två medlemsstater — Rutt bestående av flera etapper utförda med olika transportslag)	8

2018/C 319/10	Mål C-89/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Förenade kungariket) – Secretary of State for the Home Department mot Rozanne Banger (Begäran om förhandsavgörande — Medborgarskap i Europeiska unionen — Artikel 21 FEUF — Unionsmedborgares rätt att röra sig och uppehålla sig fritt inom unionen — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 3.2 första stycket b — Partner med vilken unionsmedborgaren har ett varaktigt vederbörligen bestyrkt förhållande — Återvändande till den medlemsstat där unionsmedborgaren är medborgare — Ansökan om uppehållstillstånd — Noggrann undersökning av sökandens personliga förhållanden — Artiklarna 15 och 31 — Effektivt domstolsskydd — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47)	9
2018/C 319/11	Mål C-154/17: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – SIA "E LATS" mot Valsts ieņēmumu dienests (Begäran om förhandsavgörande — Beskattnings — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 311.1 led 1 — Särskild ordning för begagnade varor — Begreppet "begagnade varor" — Varor som innehåller ädla metaller eller ädelstenar och som en näringsidkare säljer vidare — Bearbetning av nämnda varor efter försäljning — Återvinning av ädla metaller och ädelstenar — Begreppet "ädla metaller eller ädelstenar")	10
2018/C 319/12	Mål C-192/17: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – COBRA SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 1999/5/EG — Ömsesidigt erkännande av radioutrustnings och teleterminalutrustnings överensstämmelse — Harmoniserade standarder finns — Fråga huruvida tillverkaren är skyldig att anlita ett anmält organ — Anbringande av identifikationsnumret för ett anmält organ)	11
2018/C 319/13	Mål C-397/17: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 12 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgien) – Profit Europe NV mot Belgiska staten (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 2658/87 — Tullunion och gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Undernummer 7307 11 10, 7307 19 10 och 7307 19 90 — Rördelar av nodulärt gjutjärn)	11
2018/C 319/14	Mål C-726/17 P: Överklagande ingett den 22 december 2017 av Tetra Pharm (1997) Ltd av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 23 oktober 2017 i mål T-441/16, Tetra Pharm (1997) mot EUIPO	12
2018/C 319/15	Mål C-320/18 P: Överklagande ingett den 14 maj 2018 av Crocs, Inc. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 14 mars 2018 i mål T-651/16, Crocs mot EUIPO	12
2018/C 319/16	Mål C-420/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 26 juni 2018 – IO mot Inspecteur van de rijksbelastingdienst	13
2018/C 319/17	Mål C-438/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 4 juli 2018 – Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2018/C 319/18	Mål C-451/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Győri Ítéltábla (Ungern) den 10 juli 2018 – Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. mot DAF TRUCKS N.V.	15
Tribunalen		
2018/C 319/19	Mål T-372/18: Talan väckt den 20 juni 2018 – Colombani mot Europeiska utrikestjänsten	16
2018/C 319/20	Mål T-376/18: Talan väckt den 14 juni 2018 – Front Polisario mot rådet	16
2018/C 319/21	Mål T-407/18: Talan väckt den 2 juli 2018 – WP mot EUIPO	18

2018/C 319/22	Mål T-408/18: Talan väckt den 3 juli 2018 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (Eacea)	18
2018/C 319/23	Mål T-419/18: Talan väckt den 10 juli 2018 – Crédit agricole och Crédit agricole Corporate and Investment Bank mot kommissionen	19
2018/C 319/24	Mål T-428/18: Överklagande ingett den 12 juli 2018 – McDreams Hotel mot EUIPO – McDonald's International Property (mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!)	20
2018/C 319/25	Mål T-430/18: Talan väckt den 10 juli 2018 – American Airlines mot kommissionen	21
2018/C 319/26	Mål T-431/18: Talan väckt den 12 juli 2018 – WN mot parlamentet	22
2018/C 319/27	Mål T-432/18: Talan väckt den 13 juli 2018 – Palo mot kommissionen	23
2018/C 319/28	Mål T-438/18: Överklagande ingett den 18 juli 2018 – Pareto Trading mot EUIPO – Bikor and Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)	23
2018/C 319/29	Mål T-448/18: Talan väckt den 18 juli 2018 – Ryanair m.fl. mot kommissionen	24
2018/C 319/30	Mål T-458/18: Överklagande ingett den 27 juli 2018 – Multifit mot EUIPO (real nature)	25
2018/C 319/31	Mål T-438/17: Tribunalens beslut av den 11 juli 2018 – The Scotch Whisky Association mot EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	26
2018/C 319/32	Mål T-469/17: Tribunalens beslut av den 11 juli 2018 – The Scotch Whisky Association mot EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	26
2018/C 319/33	Mål T-10/18: Tribunalens beslut av den 11 juli 2018 – Eesti Apteekide Ühendus mot kommissionen	26
2018/C 319/34	Mål T-103/18: Tribunalens beslut av den 6 juli 2018 – S & V Technologies mot EUIPO – Smoothline (Smoothline)	27
2018/C 319/35	Mål T-134/18: Tribunalens beslut av den 11 juli 2018 – Monster Energy mot EUIPO – Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)	27
2018/C 319/36	Mål T-238/18: Tribunalens beslut av den 4 juli 2018 – Netflix International och Netflix mot kommissionen	27

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2018/C 319/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 311, 3.9.2018

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 301, 27.8.2018

EUT C 294, 20.8.2018

EUT C 285, 13.8.2018

EUT C 276, 6.8.2018

EUT C 268, 30.7.2018

EUT C 259, 23.7.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 juli 2018 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-356/15) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Social trygghet — Förordning (EG) nr 883/2004 — Artiklarna 11 och 12 samt artikel 76.6 — Förordning (EG) nr 987/2009 — Artikel 5 — Utstationering av arbetstagare — Anslutning till ett socialt trygghetssystem — Kamp mot bedrägerier — A1-intyget — Intyget erkänns inte av den medlemsstat i vilken förvärvsverksamheten utövas, i fall av bedrägeri eller missbruk)

(2018/C 319/02)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Martin)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: L. Van den Broeck och M. Jacobs, biträdda av P. Paepe, avocat)

Part som intervenerat till stöd för sökanden: Irland (ombud: E. Creedon, M. Browne, G. Hodge och A. Joyce, biträdda av C. Toland, BL)

Domslut

- 1) Konungariket Belgien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 11.1, 12.1 och 76.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012, och enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning nr 883/2004, genom att anta artiklarna 23 och 24 i programlagen av den 27 december 2012.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 302, 14.9.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litauen) – ”Spika” UAB, ”Senoji Baltija” AB, ”Stekutis” UAB, ”Prekybos namai Aistra” UAB mot Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Mål C-540/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma fiskeripolitiken — Förordning (EU) nr 1380/2013 — Artikel 16.6 och artikel 17 — Fördelning av fiskemöjligheter — Nationell lagstiftning som föreskriver en metod grundad på objektiva och klara kriterier — Ojämlika konkurrensvillkor för aktörer inom sektorn — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 16 och 20 — Näringsfrihet — Likabehandling — Proportionalitet)

(2018/C 319/03)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Spika” UAB, ”Senoji Baltija” AB, ”Stekutis” UAB, ”Prekybos namai Aistra” UAB

Motpart: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Ytterligare deltagare i rättegången: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, ”Sedija” BUAB, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma ”Stilma”, ”Starkis” UAB, ”Banginis” UAB ”Baltijos šprotai” UAB, ”Monistico” UAB, ”Ramsun” UAB, ”Rikneda” UAB, ”Laivité” AB, ”Baltijos jūra” UAB, ”Baltlanta” UAB, ”Grinvita” UAB, ”Strimelė” UAB, ”Baltijos žuvys” BUAB

Domslut

Artikel 16.6 och artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG samt artiklarna 16 och 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken innebär att medlemsstaten antar en metod för tilldelning av fiskemöjligheter som, trots att den grundar sig på ett transparent och objektivi fördelningskriterium, kan leda till ojämlig behandling av operatörer som har fiskefartyg som seglar under medlemsstatens flagg, i den mån denna metod eftersträvar ett eller flera mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av Europeiska unionen och är förenlig med proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT C 6, 9.1.2017

**Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – förfarande som inletts av CX**

(Mål C-629/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Internationella vägtransporter — Avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet — Artikel 9 — Tilläggsprotokoll — Artiklarna 41 och 42 — Frihet att tillhandahålla tjänster — ”Standstill”-klausul — Beslut nr 1/98 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet — Artiklarna 5 och 7 — Fri rörlighet för varor — Nationell lagstiftning som begränsar rätten för företag för varutransporter etablerade i Turkiet att framföra sina fordon i den berörda medlemsstaten — Skyldighet att erhålla antingen ett tillstånd som utfärdas inom ramen för en kvot som fastställts i ett bilateralt avtal som ingåtts mellan nämnda medlemsstat och Turkiet, eller ett tillstånd som utfärdas för en enda transport av väsentligt allmänintresse)

(2018/C 319/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

CX

Ytterligare deltagare i rättegången: Bezirkshauptmannschaft Scharding

Domslut

Bestämmelserna i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, som undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet, å ena sidan, och av medlemsstaterna i EEG och gemenskapen, å andra sidan, och som ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963, i tilläggsprotokollet, undertecknat den 23 november 1970 i Bryssel, som är fogat till avtalet EEG-Turkiet, och som ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972 och i beslut nr 1/95 av associeringsrådet EG-Turkiet av den 22 december 1995 om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken transportföretag med säte i Turkiet kan utföra en sådan transport till eller genom denna medlemsstat endast om de innehar handlingar som utfärdats inom ramen för en kvot som fastställts för denna typ av transporter enligt det bilaterala avtal som ingåtts mellan denna medlemsstat och Republiken Turkiet eller ett tillstånd har utfärdats på grund av att det föreligger ett övervägande allmänintresse, i den mån denna lagstiftning inte innehåller någon ny inskränkning av friheten att tillhandahålla tjänster i den mening som avses i artikel 41.1 i tilläggsprotokollet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017.

**Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från
Consiglio di Stato – Italien) – VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM) mot Iveco Orecchia
SpA**

(Mål C-14/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/17/EG — Artikel 34 — Leverans av reservdelar till bussar och trådbussar — Tekniska specifikationer — Likvärdiga produkter — Möjlighet att tillhandahålla bevis för likvärdigheten efter tilldelningen av kontraktet)

(2018/C 319/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM)

Motpart: Iveco Orecchia SpA

Domslut

Artikel 34.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, ska tolkas så, att när de tekniska specifikationerna i kontraktshandlingarna hänvisar till ett varumärke, ett ursprung eller tillverkning, ska den upphandlande enheten kräva att anbudsgivaren redan i sitt anbud bevisar att de produkter som föreslås är likvärdiga med de produkter som definieras i nämnda tekniska specifikationer.

(¹) EUT C 268, 29.5.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Finland) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. mot Rajavartiolaitos

(Mål C-15/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Montego Bay-konventionen — Artikel 220.6 — Kuststaters behörighet — Domstolens behörighet att tolka bestämmelser i internationell rätt — Direktiv 2005/35/EG — Föreningar förorsakade av fartyg — Artikel 7.2 — Marpol 73/78 — Utsläpp av olja från utländskt fartyg som framförs i genomfartstrafik i en stats exklusiva ekonomiska zon — Förhållanden som ger en kuststat rätt att inleda ett rättsligt förfarande mot ett utländskt fartyg — Rätten till sjöfart — Skyddet av den marina miljön — Omfattande skada eller hot om omfattande skada på kusten eller kuststatens därmed sammanhängande intressen eller på tillgångarna i dess territorialhav eller exklusiva ekonomiska zon — Klara objektiva bevis)

(2018/C 319/06)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Motpart: Rajavartiolaitos

Domslut

1) Artikel 220.6 i Förenta nationernas havsrättskonvention, som undertecknades i Montego Bay den 10 december 1982, och artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föreningar förorsakade av fartyg och om införande av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föreningsbrott, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG av den 21 oktober 2009, ska tolkas så, att begreppet ”klara objektiva bevis”, i den mening som avses i dessa bestämmelser, inte enbart avser att en överträdelse begåtts, utan även bevis för överträdelsens konsekvenser.

- 2) Begreppet "kusten eller ... därmed sammanhängande intressen" i artikel 220.6 i Förenta nationernas havsrättskonvention och i artikel 7.2 i direktiv 2005/35, i dess lydelse enligt direktiv 2009/123, ska tolkas så, att det i princip har samma betydelse som begreppet "kuster eller därtill knutna intressen" i artikel I punkt 1 och artikel II punkt 4 i den internationella konventionen om ingripande på det fria havet vid olyckor som är ägnade att leda till förorening genom olja, som undertecknades i Bryssel den 29 november 1969. Artikel 220.6 är även tillämplig på icke levande tillgångar i kuststatens territorialhav och på tillgångarna i kuststatens exklusiva ekonomiska zon.
- 3) Artikel 220.6 i Förenta nationernas havsrättskonvention och artikel 7.2 i direktiv 2005/35, i dess lydelse enligt direktiv 2009/123, ska tolkas så, att tillgångarna i territorialhavet eller i en kuststats exklusiva ekonomiska zon, i den mening som avses i dessa bestämmelser, avser fångade arter men även levande arter som är närbesläktade med eller beroende av fångade arter, såsom växter och djur som fångade arter använder som föda.
- 4) Begreppet "betydande förorening" som anges i artikel 220.5 i Förenta nationernas havsrättskonvention ska i princip inte beaktas vid tillämpningen av artikel 220.6 i denna konvention och av artikel 7.2 i direktiv 2005/35, i dess lydelse enligt direktiv 2009/123, och, i synnerhet, vid bedömningen av konsekvenserna av en överträdelse, såsom dessa definieras i dessa bestämmelser.
- 5) Vid bedömningen av en överträdelses konsekvenser, såsom dessa definieras i artikel 220.6 i Förenta nationernas havsrättskonvention och i artikel 7.2 i direktiv 2005/35, i dess lydelse enligt direktiv 2009/123, ska man beakta samtliga indicier som gör det möjligt att fastställa att skadan har orsakats eller riskerat att orsakas på med kusten sammanhängande tillgångar och intressen i kuststaten, och man ska utvärdera omfattningen av den skada som orsakats eller riskerar att orsakas dessa tillgångar och intressen, varvid hänsyn bland annat ska tas till
- den kumulativa karaktären av den menliga inverkan för flera eller rentav samtliga med kusten sammanhängande tillgångar och intressen samt skillnader i kuststatens sårbarhet avseende menlig inverkan för olika med kusten sammanhängande tillgångar och intressen i kuststaten, och
 - de ogynnsamma konsekvenser av utsläppen som kan förutses för dessa med kusten sammanhängande tillgångar och intressen, mot bakgrund av inte enbart tillgängliga vetenskapliga rön, utan även av arten av det skadliga ämne eller de skadliga ämnen som utsläppen i fråga innehåller samt utsläppens volym, riktning, hastighet samt varaktigheten för spridningen av utsläppen.
- 6) Östersjöområdets särskilda geografiska och ekologiska egenskaper och Östersjöområdets känslighet påverkar villkoren för tillämpningen av artikel 220.6 i Förenta nationernas havsrättskonvention och av artikel 7.2 i direktiv 2005/35, i dess lydelse enligt direktiv 2009/123, gällande definitionen och klassificeringen av överträdelsen och, om än inte automatiskt, bedömningen av omfattningen av den skada denna överträdelse orsakat på med kusten sammanhängande tillgångar och intressen i kuststaten.
- 7) Artikel 1.2 i direktiv 2005/35, i dess lydelse enligt direktiv 2009/123, ska tolkas så, att den inte gör det möjligt för medlemsstaterna att vidta strängare åtgärder, i överensstämmelse med internationell rätt, än dem som anges i artikel 7.2 i detta direktiv, när denna bestämmelse är tillämplig. Kuststaterna har emellertid behörighet att vidta andra åtgärder som till omfattningen är likvärdiga dem som anges i ovannämnda artikel 220.6.

(¹) EUT C 86, 20.3.2017.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – förfarande som anhänggjorts av Tietosuojavaltuutettu

(Mål C-25/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46/EG — Direktivets tillämpningsområde — Artikel 3 — Insamling av personuppgifter som medlemmarna i ett religiöst samfund ägnar sig åt inom ramen för sitt predikoarbete genom dörrknackning — Artikel 2 c — Begreppet ”register med personuppgifter” — Artikel 2 d — Begreppet registeransvarig — Artikel 10.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2018/C 319/07)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Tietosuojavaltuutettu

Ytterligare deltagare i rättegången: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta

Domslut

- 1) Artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, jämförd med artikel 10.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att den insamling av personuppgifter som medlemmarna i ett religiöst samfund ägnar sig åt inom ramen för sitt predikoarbete genom dörrknackning och senare behandling av dessa uppgifter varken utgör behandling av personuppgifter som genomförs som ett led i sådan verksamhet som avses i artikel 3.2 första strecksatsen i detta direktiv, eller behandling av personuppgifter som utförs av en fysisk person som ett led i verksamhet av rent privat natur eller som har samband med dennes hushåll, i den mening som avses i artikel 3.2 andra strecksatsen i nämnda direktiv.
- 2) Artikel 2 c i direktiv 95/46 ska tolkas så, att begreppet register i denna bestämmelse omfattar en samling av personuppgifter som samlats in inom ramen för predikoarbete genom dörrknackning, som innefattar namn, adress och ytterligare information om de besökta personerna, när dessa uppgifter i praktiken kan erhållas med lätthet för senare användning. Denna samling behöver, för att omfattas av detta begrepp, inte innehålla register, särskilda förteckningar eller andra arrangemang för sökning.
- 3) Artikel 2 d i direktiv 95/46, jämförd med artikel 10.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att ett religiöst samfund, tillsammans med dess medlemmar som ägnar sig åt predikoarbete, ska anses ansvarigt för behandlingen av personuppgifter som samlats in av dessa medlemmar inom ramen för predikoarbete genom dörrknackning, vilket organiseras, samordnas och uppmuntras av detta samfund, och det krävs inte att nämnda samfund har tillgång till dessa uppgifter eller att det har fastställts att samfundet gett sina medlemmar skriftliga riktlinjer eller instruktioner avseende sådan behandling.

⁽¹⁾ EUT C 86, 20.3.2017

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Spanien) – Ángel Somoza Hermo, Ilusión Seguridad SA mot Esabe Vigilancia SA, Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Mål C-60/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/23/EG — Artikel 1.1 — Övergång av företag — Artikel 3.1 — Skydd för arbetstagares rättigheter — Anställningsavtal som övertas enligt bestämmelser i ett kollektivavtal — Kollektivavtal enligt vilket den som överlåtit företaget och den som förvärvat företaget undantas från solidariskt ansvar för skyldigheter, däribland lönefordringar, som uppkommit på grund av anställningsavtal före övergången av företaget)

(2018/C 319/08)

Rättegångsspråk: Spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ángel Somoza Hermo, Ilusión Seguridad SA

Motparter: Esabe Vigilancia SA, Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

Domslut

- 1) Artikel 1.1 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter ska tolkas på så sätt att detta direktiv ska tillämpas i en situation där en uppdragsgivare har hävt det kontrakt för tillhandahållande av tjänster avseende övervakning av anläggningar som ingåtts med ett företag och, för fullgörandet av dessa tjänster, ingått ett nytt kontrakt med ett annat företag som, enligt ett kollektivavtal, tar över en huvuddel – i förhållande till antal och kompetens – av den personal som det första företaget hade avdelat för att fullgöra nämnda tjänster, förutsatt att transaktionen följs av en övergång av en ekonomisk enhet mellan de båda berörda företagen.
- 2) Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara den andra frågan som Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Överdomstolen i den autonoma regionen Galicien, Spanien) hänskjutit genom beslut av den 30 december 2016.

⁽¹⁾ EUT C 121, 18.4.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Finland) – Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy mot Abnormal Load Services (International) Limited

(Mål C-88/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet — Artikel 5 led 1 b andra strecksatsen — Behörighet för domstolen i uppfyllelseorten för förpliktelsen — Den ort där tjänsterna utförts — Avtal om transport av varor mellan två medlemsstater — Rutt bestående av flera etapper utförda med olika transportslag)

(2018/C 319/09)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen (Finland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy

Motpart: Abnormal Load Services (International) Limited

Domslut

Artikel 5 led 1 b andra strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att vid ett avtal om godstransport mellan olika medlemsstater i flera etapper och genom olika transportslag, såsom det som är i fråga i det nationella målet, utgör både avsändningsorten och leveransorten för godset orten för tjänstens utförande i den mening som avses i den bestämmelsen.

(¹) EUT C 112, 10.4.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 12 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Förenade kungariket) – Secretary of State for the Home Department mot Rozanne Banger

(Mål C-89/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Medborgarskap i Europeiska unionen — Artikel 21 FEUF — Unionsmedborgares rätt att röra sig och uppehålla sig fritt inom unionen — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 3.2 första stycket b — Partner med vilken unionsmedborgaren har ett varaktigt vederbörligen bestyrkt förhållande — Återvändande till den medlemsstat där unionsmedborgaren är medborgare — Ansökan om uppehållstillstånd — Noggrann undersökning av sökandens personliga förhållanden — Artiklarna 15 och 31 — Effektivt domstolsskydd — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47)

(2018/C 319/10)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Secretary of State for the Home Department

Motpart: Rozanne Banger

Domslut

- 1) Artikel 21.1 FEUF ska tolkas så, att den medlemsstat som en unionsmedborgare är medborgare i ska underlätta att uppehållstillstånd beviljas för en icke-registrerad partner som är tredjelandsmedborgare och med vilken unionsmedborgaren har ett varaktigt vederbörligen bestyrkt förhållande, då unionsmedborgaren – efter att ha utövat sin rätt till fri rörlighet för att arbeta i en annan medlemsstat i enlighet med de villkor som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG – återvänder med sin partner till den medlemsstat som unionsmedborgaren är medborgare i för att uppehålla sig i nämnda medlemsstat.

- 2) Artikel 21.1 FEUF ska tolkas så, att ett beslut om avslag på en ansökan om uppehållstillstånd för en tredjelandsmedborgare som är icke-registrerad partner till en unionsmedborgare som – efter att ha utövat sin rätt till fri rörlighet för att arbeta i en annan medlemsstat i enlighet med de villkor som anges i direktiv 2004/38 – återvänder med sin partner till den medlemsstat som unionsmedborgaren är medborgare i för att uppehålla sig i nämnda medlemsstat, ska ha föregåtts av en noggrann undersökning av sökandens personliga förhållanden samt ska vara motiverat.
- 3) Artikel 3.2 i direktiv 2004/38 ska tolkas så, att de tredjelandsmedborgare som avses i denna bestämmelse ska ha tillgång till rättsmedel som innebär att de kan angripa beslut att avslå deras ansökningar om uppehållstillstånd, till följd av vilka den nationella domstolen ska kunna pröva om avslagsbeslutet har antagits på tillräckligt goda grunder och om de processrättsliga skyddsreglerna har iakttagits. Bland dessa processrättsliga skyddsregler återfinns de behöriga nationella myndigheternas skyldighet att företa en noggrann undersökning av sökandens personliga förhållanden samt deras skyldighet att motivera varje beslut som nekar sökanden inresa eller uppehåll.

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – SIA "E LATS" mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-154/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 311.1 led 1 — Särskild ordning för begagnade varor — Begreppet "begagnade varor" — Varor som innehåller ädla metaller eller ädelstenar och som en näringsidkare säljer vidare — Bearbetning av nämnda varor efter försäljning — Återvinning av ädla metaller och ädelstenar — Begreppet "ädla metaller eller ädelstenar")

(2018/C 319/11)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SIA "E LATS"

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Domslut

Artikel 311.1 led 1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att begreppet "begagnade varor" inte omfattar använda varor som innehåller ädla metaller eller ädelstenar om varorna inte längre är ägnade att fylla sin ursprungliga funktion och enbart har kvar den inneboende funktion som dessa metaller och stenar har, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera med beaktande av samtliga objektiva och relevanta omständigheter i varje enskilt fall.

⁽¹⁾ EUT C 195, 19.06.2017

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 11 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – COBRA SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico

(Mål C-192/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 1999/5/EG — Ömsesidigt erkännande av radioutrustnings och teleterminalutrustnings överensstämmelse — Harmoniserade standarder finns — Fråga huruvida tillverkaren är skyldig att anlita ett anmält organ — Anbringande av identifikationsnumret för ett anmält organ)

(2018/C 319/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: COBRA SpA

Motpart: Ministero dello Sviluppo Economico

Domslut

- 1) Artikel 12.1 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 596/2009 av den 18 juni 2009, ska tolkas så, att en tillverkare av radioutrustning, som tillämpar det förfarande som föreskrivs i bilaga III andra stycket till det direktivet och tillämpar harmoniserade standarder för att fastställa de radiotestsekvenser som avses i det stycket, inte är skyldig att anlita ett sådant anmält organ som avses i artikel 11.1 i direktivet och följaktligen inte är skyldig att utöver CE-märkningen även ange detta organs identifikationsnummer.
- 2) Artikel 12.1 andra stycket i direktiv 1999/5, i dess lydelse enligt förordning nr 596/2009, ska tolkas så, att en tillverkare av radioutrustning, som har tillämpat det förfarande som föreskrivs i bilaga III till detta direktiv genom att använda harmoniserade standarder som fastställer de väsentliga radiotestsekvenser som ska utföras, inte är skyldig att utöver CE-märkningen även ange identifikationsnumret för ett anmält organ som denne frivilligt har samrätt med – utan att vara skyldig att göra detta – för att få förteckningen över de väsentliga radiotestsekvenser som ingår i de harmoniserade standarderna bekräftad.

⁽¹⁾ EUT C 231, 17.7.2017.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 12 juli 2018 (begäran om förhandsavgörande från Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgien) – Profit Europe NV mot Belgiska staten

(Mål C-397/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 2658/87 — Tullunion och gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Undernummer 7307 11 10, 7307 19 10 och 7307 19 90 — Rördelar av nodulärt gjutjärn)

(2018/C 319/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Profit Europe NV

Motpart: Belgiska staten

Domslut

Den Kombinerade nomenklatur som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1001/2013 av den 4 oktober 2013 ska tolkas så, att rördelar av nodulärt gjutjärn ska klassificeras enligt undernummer 7307 19 90 i denna nomenklatur.

(¹) EUT C 300, 11.9.2017

Överklagande ingett den 22 december 2017 av Tetra Pharm (1997) Ltd av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 23 oktober 2017 i mål T-441/16, Tetra Pharm (1997) mot EUIPO

(Mål C-726/17 P)

(2018/C 319/14)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Tetra Pharm (1997) Ltd (ombud: T. Grucelski, advokat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Sebapharma GmbH & Co. KG

Domstolen (tionde avdelningen) har genom beslut av den 11 juli 2018 avvisat överklagandet.

Överklagande ingett den 14 maj 2018 av Crocs, Inc. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 14 mars 2018 i mål T-651/16, Crocs mot EUIPO

(Mål C-320/18 P)

(2018/C 319/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Crocs, Inc. (ombud: J. Guise, Solicitor, D. Knight, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska unionen immaterialrättsmyndighet, Gifi Diffusion

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- för det fall att domstolen skulle bifalla det första yrkandet, yrkar klaganden dessutom att domstolen ska ogiltigförklara överklagandenämndens beslut och fastställa annulleringsenhetens beslut,

- för det fall att domstolen skulle bifalla det andra yrkandet, yrkar klaganden att den överklagade domen ska upphävas och att ärendet ska återförvisas till tribunalen, samt att domstolen ska slå fast att tribunalen endast ska pröva de sakomständigheter och rättsfrågor som omfattas av överklagandenämndens beslut. Om tribunalen, när upplysningarna på internet bedöms enskilt, i det fallet skulle finna att den inte kan fastställa överklagandenämndens beslut, yrkar klaganden att tribunalen ska återförvisa ärendet till överklagandenämnden, på vilken det då ankommer att bedöma huruvida Fort Lauderdale upplysningarna och upplysningarna om försäljningen, med hänsyn till den framlagda bevisningen, omfattas av undantaget i artikel 7 ⁽¹⁾,
- för det fall att domstolen bifaller det tredje yrkandet, yrkar klaganden att den överklagade domen ska upphävas vad gäller tillämpningen av artikel 7 och att ärendet ska återförvisas till tribunalen, samt att domstolen ska slå fast att tribunalen vid den nya bedömningen av bevisningen ska beakta ordalydelsen i artikel 7 och göra en sannolikhetsbedömning,
- för det fall att domstolen bifaller det fjärde yrkandet, yrkar klaganden att den överklagade domen ska upphävas och att ärendet ska återförvisas till en annan avdelning vid tribunalen som ska pröva ärendet, och
- klaganden yrkar vidare att domstolen ska besluta om rättegångskostnaderna till klagandens fördel i enlighet med artikel 137 och artikel 184 i domstolens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

1) Första grunden – Åsidosättande av artikel 63 i förordning nr 6/2002

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den tolkade och tillämpade artikel 63, eftersom den inte ogiltigförklarade överklagandenämndens beslut i den mån det däri godkänns att ny bevisning föreligger.

2) Andra grunden – Åsidosättande av artikel 61 i förordning nr 6/2002

Tribunalen åsidosatte artikel 61, eftersom den faktiskt bedömde sakomständigheter som överklagandenämnden inte hade prövat i sitt beslut och som inte omfattades av överklagandet. Tribunalen gick således utöver sin behörighet som består i att ogiltigförklara eller ändra överklagandenämndens beslut.

3) Tredje grunden – Åsidosättande av artikel 7 i förordning nr 6/2002

Tribunalen åsidosatte artikel 7, eftersom den tillämpade fel beviskrav. I samband därmed angav tribunalen även att prövningen erfordrar särskild bevisning istället för att pröva den bevisning som inkommit i målet utifrån det rättsliga kriteriet. Slutligen fann tribunalen felaktigt att klagandens argument, nämligen att en kvantitativ faktor kan beaktas vid tillämpningen av artikel 7, inte kunde vinna framgång.

4) Fjärde grunden – Tribunalens sammansättning är rättsstridig (sjunde avdelningen)

Den sjunde avdelningen vid tribunalen var felaktigt sammansatt. Domaren Kornezov hade blivit utsedd till domare vid tribunalen år 2016 efter att ha varit domare vid personaldomstolen. Det har emellertid därefter fastställts att domaren Kornezovs utnämning till personaldomstolen var behäftad med ett förfarandefel. Om domaren Kornezov inte hade varit domare vid personaldomstolen år 2016 så hade han inte kunnat bli utnämnd till domare vid tribunalen före år 2019. Härav följer att Kornezovs utnämning till domare vid tribunalen också är behäftad med ett förfarandefel. Den överklagade domen ska därför upphävas och ärendet ska återförvisas till en annan avdelning vid tribunalen.

⁽¹⁾ Artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1) (förordning nr 6/2002).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 26 juni 2018 – IO mot Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(Mål C-420/18)

(2018/C 319/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Parter i det nationella målet

Klagande: IO

Motpart: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Tolkningsfråga

Bedriver en styrelseledamot i en stiftelse, som är underordnad styrelsen vad gäller arbetsvillkor och ersättning, men inte i övrigt har någon underordnad ställning i förhållande till styrelsen eller stiftelsen, självständigt en ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artiklarna 9 och 10 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 4 juli 2018 – Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-438/18)

(2018/C 319/17)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i det nationella målet

Klagande: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- 1) Är artikel 23.1 c i lagen om bolagsskatt, i den lydelse som gällde år 2013, och artikel 23.1 och 23.2 c i samma lag, i den lydelse som gällde år 2014, förenliga med unionsrätten, om de tolkas så att upplupen ränta på lån som har erhållits från tredje man (och som det överlåtande bolaget skulle ha fått dra av om fusionen inte hade skett) för att förvärva kapitalet i det övertagande dotterbolaget, vilken överförs till följd av fusionen, inte längre får dras av från det övertagande bolagets intäkter efter en omvänd fusion? Kan i synnerhet den omständigheten att det inte går att göra ränteavdrag anses utgöra ett hinder eller en restriktion för sådana koncentrationer som omfattas av tillämpningsområdet för rådets direktiv 2009/133/EG ⁽¹⁾, och därmed innebära att såväl principerna och syftet med direktivet som det som föreskrivs i artikel 4 i direktivet åsidosätts?
- 2) För det fallet att fråga 1 besvaras så att den omständigheten att det inte går att göra avdrag för sådan ränta är förenlig med direktivet, påverkas svaret av att denna rättelse inte har skett i enlighet med bestämmelsen mot missbruk som finns i direktivet (artikel 15) eller den nationella lagstiftning som återger den (artikel 73.10 lagen om bolagsskatt), utan i enlighet med en annan bestämmelse i den nationella lagstiftningen (artikel 23 i samma lag)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan (EUT L 310, 2009, s. 34).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Győri Ítéltábla (Ungern) den 10 juli 2018 – Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. mot DAF TRUCKS N.V.

(Mål C-451/18)

(2018/C 319/18)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Győri Ítéltábla

Parter i det nationella målet

Klagande: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Motpart: DAF TRUCKS N.V.

Tolkningsfråga

Ska bestämmelsen om särskild behörighet i artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ tolkas så, att en domstol i en medlemsstat är behörig i egenskap av domstol för den "ort där skadan inträffade" om

- den kärande som gör gällande att den har lidit skada har sin hemvist, sin huvudsakliga ekonomiska verksamhet eller sina huvudsakliga ekonomiska intressen i den staten,
- kärandens krav, som riktar sig mot en enda svarande, en lastbilstillverkare som är hemmahörande i en annan medlemsstat, bygger på en överträdelse [som konstaterats] genom [beslut av] Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 101.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (tidigare artikel 81.1 EG) och som består i konkurrensbegränsande samverkan om prissättning och höjningar av bruttopriser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ett beslut som även riktar sig till andra än svaranden,
- käranden enbart köpte lastbilar som tillverkats av andra företag som var inblandade i kartellen,
- inga uppgifter tyder på att något av de möten som kvalificerats som konkurrensbegränsande har hållits i den stat där domstolen vid vilken talan väckts är belägen,
- käranden i allmänhet köpte lastbilarna – enligt dennes uppfattning till snedvridna priser – i den stat där domstolen vid vilken talan väckts är belägen och för detta ingick avtal om leasing med köpplikt med företag som bedrev verksamhet i den staten, men där käranden, enligt egna uppgifter, förhandlade direkt med fordonens återförsäljare och leasegivaren lade sin egen vinstmarginal och leasingkostnaderna på de priser som käranden hade avtalat om och äganderätten till fordonen övergick till käranden när leasingavtalet hade fullgjorts, vid den tidpunkt då detta upphörde att gälla?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

TRIBUNALEN

Talan väckt den 20 juni 2018 – Colombani mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-372/18)

(2018/C 319/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jean-Marc Colombani (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som generaldirektören för Budget och administration vid Europeiska utrikestjänsten fattade den 9 november 2017 (ADMIN(2017)21) om upprättande av en förteckning över de tjänstemän som befordrats under befordringsomgången 2017, i den mån som förteckningen inte innehåller sökandens namn,

och förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Invändning om att de allmänna genomförandebestämmelser som Europeiska utrikestjänsten tillämpar på befordringsförfarandet är rättsstridiga.
2. Andra grunden: Fel i tjänsten, bristande respekt för det förfarande som föregår antagandet av förteckningen med namn på personer som föreslås bli befordrade samt åsidosättande av principen om likabehandling.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av Europeiska utrikestjänstens allmänna genomförandebestämmelser och av artikel 45 i stadgan.
4. Fjärde grunden: Uppenbart oriktig bedömning av sökandens meriter och åsidosättande av principen om likabehandling vid bedömningen av antalet tjänsteår.

Talan väckt den 14 juni 2018 – Front Polisario mot rådet

(Mål T-376/18)

(2018/C 319/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et Rio de oro (Front Polisario) (ombud: advokaten G. Devers)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ta upp talan till sakprövning,

- ogiltigförklara det angripna beslutet,
- förplikta rådet att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot rådets beslut av den 16 april 2018, genom vilket kommissionen bemyndigades att inleda förhandlingar för Europeiska unionens räkning angående ändring av partnerskapsavtalet om fiske och ingående av ett protokoll med Konungariket Marocko (beslutet har inte publicerats i *Europeiska unionens officiella tidning*), åberopar sökanden tio grunder.

1. Första grunden avser rådets bristande behörighet att anta det angripna beslutet, då Europeiska unionen och Konungariket Marocko saknar behörighet att för det västsahariska folkets räkning, som företräds av Front Polisario, förhandla fram internationella avtal avseende Västsahara.
2. Andra grunden avser åsidosättande av kravet på att utvärdera alla relevanta omständigheter i målet i fråga, då rådet vid antagandet av det angripna beslutet inte beaktade domstolens praxis om frågan om Västsahara.
3. Tredje grunden avser åsidosättande av kravet på att beakta frågan om respekten för grundläggande rättigheter och internationell humanitär rätt, då det följer av det angripna beslutet att rådet inte tagit upp frågan om grundläggande rättigheter och internationell humanitär rätt.
4. Fjärde grunden avser åsidosättande av rätten till försvar, då rådet innan beslutet antogs inte förde någon diskussion med Front Polisario, som är den enda företrädaren för det västsahariska folket.
5. Femte grunden avser rådets åsidosättande av skyldigheten att verkställa domstolens domar, då skälen i domstolens domar i målen C-104/16 P och C-266/16 inte beaktades i det angripna beslutet.
6. Sjätte grunden avser åsidosättande av de principer och grundläggande värderingar som styr unionens agerande på den globala arenan, då beslutet, å ena sidan, genom användandet av begreppet "de berörda befolkningarna" förnekar det västsahariska folkets existens och, å andra sidan, medger att förhandlingar inleds med Konungariket Marocko inom ramen för dess annekteringspolitik gentemot Västsahara och tillåter de systematiska åsidosättanden av grundläggande rättigheter som är en förutsättning för att denna politik ska kunna upprätthållas.
7. Sjunde grunden avser åsidosättande av rätten till självbestämmande, då beslutet, å ena sidan, förnekar det västsahariska folkets existens ifråga om rätten till självbestämmande och rubbar den nationella enheten för detta folk och, å andra sidan, genom att kränka Västsaharas status som åtskilt och avgränsat territorium och det västsahariska folkets ständiga suveränitet över naturresurser medger att förhandlingar med Konungariket Marocko inleds.
8. Åttonde grunden avser åsidosättande av principen om traktaters relativa verkan, då det angripna beslutet i relationerna mellan EU och Marocko förnekar det västsahariska folkets, som företräds av Front Polisario, status som tredje part.
9. Nionde grunden avser åsidosättande av internationell humanitär rätt och internationell straffrätt då, å ena sidan, de förhandlingar som medges genom det angripna beslutet bedrevs inom ramen för Konungariket Marockos annekteringspolitik gentemot Västsahara och, å andra sidan, beslutet genom användningen av begreppet "de berörda befolkningarna" stödjer marockanska bosättares olagliga förflyttning till det ockuperade västsahariska territoriet.
10. Tionde grunden avser åsidosättande av unionens skyldighet om icke erkännande, då beslutet genom att medge att förhandlingar inleds med Konungariket Marocko avseende Västsahara godkänner de allvarliga kränkningar av internationell rätt som marockanska ockupationsstyrkors begår gentemot det västsahariska folket.

Talan väckt den 2 juli 2018 – WP mot EUIPO**(Mål T-407/18)**

(2018/C 319/21)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* WP (ombud: advokaten H. Tettenborn)*Svarande:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara EUIPO:s beslut av den 6 oktober 2017 om inte förnya, en andra gång, sökandens anställning som tillfällig anställd enligt artikel 2 f i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden avser att EUIPO, genom att anta det angripna beslutet, åsidosatte legalitetsprincipen genom att åsidosätta relevanta bestämmelser i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, bland annat artikel 56 i anställningsvillkoren och artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, samt att det angripna beslutet saknar annan rättslig grund.
2. Den andra grunden avser att EUIPO, genom att anta det angripna beslutet, åsidosatte legalitetsprincipen, gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning, samt åsidosatte sin omsorgsplikt.
3. Den tredje grunden avser att EUIPO, genom att anta det angripna beslutet, åsidosatte förordning 45/2001 ⁽¹⁾, särskilt dess artiklar 27.1 och 27.2 b.
4. Den fjärde grunden avser att EUIPO, genom att anta det angripna beslutet, åsidosatte likabehandlingsprincipen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EUT L 8, 2001, s. 1).

Talan väckt den 3 juli 2018 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (Eacea)**(Mål T-408/18)**

(2018/C 319/22)

*Rättegångsspråk: grekiska***Parter***Sökande:* Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaten S. Paliou)

Svarande: Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (Eacea)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att svarandens begäran, i debetnota nr 3241804913 av den 16 april 2018, att sökanden ska återbetala en del av det stöd som mottagits för åtgärden ENHSA (European Network of Heads of Schools of Architecture) är ogrundad avseende beloppet 77 169,78 euro och förklara att det beloppet svarar mot tillåtna kostnader,
- förklara att svarandens begäran, i debetnota nr 3241804682 av den 9 april 2018, att sökandens ska återbetala en del av det stöd som mottagits för åtgärden ARCHI-MUNDUS, uppgående till 28 976,83 euro, är ogrundad och förklara att det beloppet svarar mot ersättningsgilla kostnader,
- förplikta svaranden att återbetala de ovannämnda beloppen jämte lagstadgad ränta, och
- förplikta Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis vänder sig genom sin talan mot Eaceas betalningskrav, framställt i debetnota nr 3241804913 av den 16 april 2018, på 84 955,12 euro avseende åtgärden ENHSA. Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis bestrider vidare Eaceas krav, framställt i debetnota nr 3241804682 av den 9 april 2018, på 28 976,83 euro avseende åtgärden ARCHI-MUNDUS.

Dessa krav har framställts efter att Eacea utfört kontroller på plats i sökandens lokaler, när Eacea ifrågasatte kostnaderna avseende schablonersättningen i samband med konferenser inom ramen för åtgärderna ENHSA och ARCHI-MUNDUS.

I detta sammanhang yrkar sökanden att tribunalen ska förklara att schablonersättningen (per dag) för de konferensdeltagare som inte talar grekiska svarar mot ersättningsgilla kostnader.

Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis hävdar att de kostnader som Eacea har bestritt är ersättningsgilla, vilket bekräfta av det underlag som sökanden lagt fram för Eacea vid kontrollen på plats och i den påföljande skriftväxlingen.

Talan väckt den 10 juli 2018 – Crédit agricole och Crédit agricole Corporate and Investment Bank mot kommissionen

(Mål T-419/18)

(2018/C 319/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Crédit agricole SA (Montrouge, Frankrike) och Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (ombud: advokaterna J.-P. Tran Thiet, M. Powell, J. Jourdan och J.-J. Lemonnier)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet i den mån sökandenas ansökan om konfidentiell behandling avsågs, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena har åberopat två grunder till stöd för sin talan mot kommissionens beslut C(2018) 2743 final av den 27 april 2018 avseende invändningarna mot att de uppgifter som sökandena ingav lämnades ut, antaget med stöd av artikel 8 i beslut 2011/695/EU av Europeiska kommissionens ordförande av den 13 oktober 2011 (EUT L 275, 2011, s. 29) om förhørsombudets funktion och kompetensområde i vissa konkurrensförfaranden [ärende AT.39914 – räntederivat i euro (EIRD)].

1. Första grunden: Det utgör ett åsidosättande av oskuldspresumtionen att offentliggöra uppgifter om sökandena som gäller utbytet mellan traders före överträdelseperioden. Kommissionen har inte rätt att offentliggöra ett beslut med antydningar om konkurrensbegränsande beteenden som sökandena inte kan bestrida. Det angripna beslutet är således behäftat med en felaktig rättstillämpning i och med att sökandenas ansökningar om konfidentiell behandling gällande dessa uppgifter avsågs.
2. Andra grunden: Det utgör ett åsidosättande av oskuldspresumtionen att innan tribunalen meddelar sin dom i sakfrågan i mål T-113/17, Crédit agricole och Crédit Agricole Corporate and Investment Bank mot kommissionen, offentliggöra uppgifter med antydningar om att sökandena har gjort sig skyldiga till konkurrensbegränsande beteenden, vilka de bestred vid tribunalen. Det angripna beslutet är således behäftat med en felaktig rättstillämpning i och med att sökandenas ansökningar om konfidentiell behandling gällande dessa uppgifter avsågs.

Överklagande ingett den 12 juli 2018 – McDreams Hotel mot EUIPO – McDonald's International Property (mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!)

(Mål T-428/18)

(2018/C 319/24)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: McDreams Hotel GmbH (Feldkirchen, Tyskland) (ombud: advokaten S. Schenk)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: McDonald's International Property Co. Ltd (Wilmington, Delaware, Förenta staterna).

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-figurmärke av märket mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis! – Registreringsansökan nr 1 47 35 435.

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 18 april 2018 i ärende R 972/2017-2.

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artiklarna 8.1.b och 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 10 juli 2018 – American Airlines mot kommissionen

(Mål T-430/18)

(2018/C 319/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: American Airlines, Inc. (Fort Worth, Texas, Förenta staterna) (ombud: J. Poitras, Solicitor, advokaterna J. Ruiz Calzado och J. Wileur)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet om förvärv av hävdvunna rättigheter (beslut C(2018) 2788 av den 30 april 2018),
- förplikta kommissionen och alla parter som har intervenerat till stöd för kommissionen att betala rättegångskostnaderna, och
- i övrigt utfärda lämpligt beslut med anledning av omständigheterna i målet.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför att Europeiska kommissionen gjort sig skyldig till både felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning genom att anta beslut C(2018) 2788 av den 30 april 2018, i vilket kommissionen fastställde att Delta hade rätt att förvärva hävdvunna rättigheter till de ankomst- och avgångstider som American Airlines tillhandahöll enligt de åtaganden som lades fram i ärende M.6607 ("åtagandena").

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden avser kommissionens felaktiga rättstillämpning, då den för förvärv av hävdvunna rättigheter tillämpade ett felaktigt rättslig kriterium enligt åtagandena.

Sökanden anför att vid bedömningen av huruvida Delta hade gjort "lämplig användning" av ankomst- och avgångstider enligt åtagandena, beslutade kommissionen att den enda analys som skulle genomföras syftade till att säkerställa att Delta inte utövade missbruk. Sökanden anför vidare att i motsats till vad kommissionen anser skulle en utredning av åtagandenas ordalydelse, sammanhang och syfte ha lett till slutsatsen att "frånvaron av missbruk" inte var relevant, och att den korrekta tolkningen av begreppet "lämplig användning" i åtagandena skulle ha ålagt kommissionen att säkerställa att ankomst- och avgångstider användes "i enlighet med det anbud" som Delta formellt hade lämnat in för att tilldelas dessa ankomst- och avgångstider.

2. Andra grunden avser att det angripna beslutet innehåller en uppenbart oriktig bedömning, då det fastställer att Delta uppfyllde kriteriet om "lämplig användning".

Sökanden anför att eftersom Delta valde att avvika från sitt anbud ankom det på kommissionen att genom att beakta relevant budgetunderlag och analys fastställa huruvida denna avvikelse och den slutliga användningen av ankomst- och avgångstiderna kunde godtas, för att säkerställa konkurrens och därmed maximera konsumentnyttan.

Talan väckt den 12 juli 2018 – WN mot parlamentet

(Mål T-431/18)

(2018/C 319/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: WN (ombud: advokaterna L. Levi och A. Champetier)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 28 september 2017 att avsluta sökandens kontrakt,
- vid behov ogiltigförklara svarandens beslut av den 4 april 2018 att avslå sökandens klagomål av den 7 november 2017,
- förplikta svaranden att betala sökanden ersättning för ideell skada som denne påstår sig ha lidit, beräknad till 20 000 euro, och
- förplikta svaranden att betala sökandens kostnader med anledning av förevarande talan.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden avser rättegångsfel, inklusive åsidosättande av rätten till försvar, särskilt rätten att yttra sig, och av motiveringsskyldigheten.
2. Andra grunden avser åsidosättande av bestämmelser som rör förlikningsförfarandet, särskilt artiklarna 23 och 25 i tillämpningsföreskrifterna för avdelning VII i Anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.
3. Tredje grunden avser åsidosättande av artikel 1 d i tjänsteföreskrifterna, artiklarna 21 och 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och direktiv 2006/54/EG.⁽¹⁾
4. Fjärde grunden avser att svaranden gjort en uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna i de angripna besluten.
5. Femte grunden avser åsidosättande av principen om god förvaltning, av principen om skydd för berättigade förväntningar och av svarandens omsorgsplikt gentemot sökanden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 2006, s. 23).

Talan väckt den 13 juli 2018 – Palo mot kommissionen**(Mål T-432/18)**

(2018/C 319/27)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* Peeter Palo (Tallinn, Estland) (ombud: advokaterna L. Levi och A. Blot)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 5 oktober 2017 om att inte utbetala ett avgångsvederlag till sökanden enligt artikel 12.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna,
- ogiltigförklara svarandens beslut av den 10 april 2018 om att avslå sökandens överklagande av den 11 december 2017 av det ovannämnda beslutet,
- förplikta svaranden att till sökanden utge skadestånd för den ideella skada som sökanden har lidit,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av artikel 12.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.
2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av principerna om likabehandling och icke-diskriminering.
3. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av principen om berättigade förväntningar.
4. Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av principen om god förvaltning och av omsorgsplikten.

Överklagande ingett den 18 juli 2018 – Pareto Trading mot EUIPO – Bikor and Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)**(Mål T-438/18)**

(2018/C 319/28)

*Rättegångsspråk: engelska***Rättegångsdeltagare***Klagande:* Pareto Trading Co., Inc. (Carlstadt, New Jersey, Förenta staterna) (ombud: advokaterna I. Sempere Massa, C. Martínez-Tercero Molina, V. Balaguer Fuentes)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Bikor Elżbieta Korbut (Gdańsk, Polen) och Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind (Gdańsk)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärke BIKOR EGYPTIAN EARTH – EU-varumärke nr 9 561 788

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 24 april 2018 i ärende R 1826/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- fastställa att motparten ska bära rättegångskostnaderna, inklusive samtliga kostnader som klaganden har åsamkats genom de förfaranden vid annulleringsenheten och EUIPO:s första överklagandenämnd som har resulterat i detta överklagande.

Grund

- Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 nr 2017/1001.

Talan väckt den 18 juli 2018 – Ryanair m.fl. mot kommissionen

(Mål T-448/18)

(2018/C 319/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland), Airport Marketing Services Ltd (Dublin, Irland) and FR Financing (Malta) Ltd (Douglas, Isle of Man) (ombud: advokaterna E. Vahida och I. Metaxas-Maranghidis, och B. Byrne, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 5 och 6 i Europeiska kommissionens beslut (EU) 2018/628 av den 11 november 2016 om det av Österrike införda statliga stödet SA.24221(2011/C) (ex 2011/NN) till flygplatsen i Klagenfurt, Ryanair och andra flygbolag som använder flygplatsen (EUT L 107, 2018, s. 1), samt artiklarna 9, 10 och 11 i nämnda beslut, i den del de avser sökandena, och
- förplikta svaranden att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Den första grunden: det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av bestämmelserna om preskriptionstid i artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾, och artikel 17 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i FEUF ⁽²⁾, och underlåter att ange skälen till att en tioårig preskriptionstid tillämpas på de två avtal från 2002 som beslutet trots allt avser.
2. Den andra grunden: det angripna beslutet innebär ett åsidosättande artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om god förvaltning och sökandenas rätt till försvar, då kommissionen inte gav sökandena tillgång till den rättsliga dokumentationen och inte möjliggjorde för dem att framföra sina synpunkter.
3. Den tredje grunden: det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, då kommissionen felaktigt tillskrev staten ansvar för ingåendet av avtalen med de sökande.
4. Den fjärde grunden: det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, då kommissionen inte har fastställt att det föreligger selektivitet.
5. Den femte grunden: överträdelse av artikel 107.1 FEUF, då kommissionen felaktigt bedömde att avtalen mellan flygplatsen och sökandena innebar en fördel för sökandena. Kommissionen har felaktigt avfärdat möjligheten att en del av marknadsföringen av tjänster kan ha förvärvats av hänsyn till allmänintresset, felaktigt vägrat acceptera en jämförande analys som sökandena har föreslagit, gjort uppenbart oriktiga bedömningar och inte motiverat sin lönsamhetsanalys, genom att grunda bedömningarna på ofullständiga, otillförlitliga och oriktiga uppgifter. Kommissionen har även underlåtit att tillskriva tjänsterna ett lämpligt värde i avtalet om marknadsföringstjänster, felaktigt avslagit grunden för flygplatsens beslut att förvärva marknadsföringstjänster och felaktigt bortsett från de mer långtgående fördelarna med Ryanairs verksamhet på flygplatsen.
6. Den sjätte grunden, som anförs i andra hand: kommissionen har åsidosatt artikel 107.1 FEUF och artikel 108.2 FEUF, genom att göra uppenbart oriktiga bedömningar och en felaktig rättstillämpning vid fastställandet av beloppet för det återbetalningsbara statsstödet, genom att i instruktionerna till medlemsstaten antyda att storleken på beloppet för det återbetalningsbara statsstödet är frivilligt, och på grund av motsättningarna mellan motiveringen i det överklagade beslutet och beslutsdelen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, 1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Överklagande ingett den 27 juli 2018 – Multifit mot EUIPO (real nature)

(Mål T-458/18)

(2018/C 319/30)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Weber och P. Gentili)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Förfarandet vid EUIPO

Sökt EU-varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket *real nature*

Angripet beslut: Beslut av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 28 maj 2018 i ärende R 2650/2017-2.

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripa beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001

Tribunalens beslut av den 11 juli 2018 – The Scotch Whisky Association mot EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Mål T-438/17) ⁽¹⁾

(2018/C 319/31)

Rättegångsspråk: spanska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 309, 18.9.2017.

Tribunalens beslut av den 11 juli 2018 – The Scotch Whisky Association mot EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Mål T-469/17) ⁽¹⁾

(2018/C 319/32)

Rättegångsspråk: spanska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 309, 18.9.2017.

Tribunalens beslut av den 11 juli 2018 – Eesti Apteekide Ühendus mot kommissionen

(Mål T-10/18) ⁽¹⁾

(2018/C 319/33)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 104, 19.3.2018.

Tribunalens beslut av den 6 juli 2018 – S & V Technologies mot EUIPO – Smoothline (Smoothline)**(Mål T-103/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 319/34)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 134, 16.4.2018

Tribunalens beslut av den 11 juli 2018 – Monster Energy mot EUIPO – Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)**(Mål T-134/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 319/35)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 142, 23.4.2018.

Tribunalens beslut av den 4 juli 2018 – Netflix International och Netflix mot kommissionen**(Mål T-238/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 319/36)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på Tribunalen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 231, 2.7.2018.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV